

DIUMENGE 5 DE PASQUA "A"

Ac 6,1-7 + 1 Pe 2,4-9 + Jo 14,1-12

(10/5/20)

1

Un dels textos més esperançadors del Nou Testament el trobem en l'Evangeli d'avui, perquè nosaltres vivim en un món on sembla que no hi ha lloc per tots, on sembla que hi hagi gent que hi sobra, gent que se'n escapa de les mans. I l'Evangeli ens fa escoltar de bon grat el que diu Jesús: "*Que els vostres cors s'asserenin... A casa del meu Pare hi ha lloc per a tots!*". Per tant, el problema d'estar o no al costat de Déu, no és pas un problema d'espai, sinó que és més aviat un problema de confiança: "*Confieu en Déu, confieu també en mi!*", ens diu el mateix Jesús.

2

Aquest temps de Pasqua és un bon temps per recuperar la confiança en Déu i en Jesús, o millor dit en Jesús-Déu, perquè, segons l'Evangeli, Jesús s'identifica plenament amb Déu: Ell és manifesta del tot en el seu Fill Jesús i Jesús revela del tot qui és Déu, el seu Pare. Això, per als jueus, era una autèntica blasfèmia (potser la blasfèmia que va portar Jesús fins a la creu), però, per a nosaltres, això no és una blasfèmia, sinó que és la Veritat que ens porta i ens condueix fins a Déu.

3

Nosaltres som gent que ja portem bastant de temps al costat de Jesús, però també som gent que ens costa molt d'entendre'l perquè, passa el temps i no sabem ben bé per on ens porta Jesús, ni cap a on ens porta. Som molt semblants a l'apòstol Tomàs que avui expressa el seu dubte, com també l'expressava als seus companys quan li deien que havien vist a Jesús Ressuscitat. Tomàs no és pas un mal apòstol, sinó simplement un home com nosaltres (pràctic i realista). Tomàs és un home que està molt enganxat físicament a Jesús, i l'estima i confia suficientment en Ell com per poder-li expressar els seus dubtes (sense por de ser exclòs) i provocar aquesta gran declaració de Jesús: "*Jo sóc: el Camí, la Veritat i la Vida.*"

4

Aquesta afirmació de Jc resumeix molt bé quina és la missió de Jesús en el món: "*Jo sóc: el camí, la veritat i la vida; ningú no arriba al Pare, si no hi va per mi. Si m'heu conegut a mi, heu de conèixer igualment al meu Pare*". Fixem-nos-hi: Que Jesús és "*el camí*" ja ho vam veure fa 2 diumenges; quan vam llegir l'Evangeli dels deixebles d'Emmaús, d'aquells que fan camí. Que Jesús és "*la veritat*" ja ho vam veure fa tres diumenges quan després de dir Tomàs: "*Senyor meu i Déu meu*", Jesús li diu: "*Feliços els qui creuran sense haver vist*", convertint-se així en la veritat viva de la nostra fe. I que Jesús és "*la vida*" ho vèiem justament diumenge passat; quan, a l'Evangeli, Jesús ens deia que Ell havia vingut "*perquè tinguem vida i en tinguem a desdir*" i que Ell és la "*Porta*" que ens permet conèixer el Pare i que ningú no hi pot accedir, si no és a través d'Ell.

5

Davant d'aquesta afirmació de Jc "*Jo sóc el camí, la veritat i la vida*", el més important són les conclusions pràctiques que en podem treure. Ens adonem que nosaltres som homes i dones del segle XXI, que estem dins d'una societat dominada per la ciència, la tècnica i l'eficàcia, i sentim el mateix desconcert que sentia Tomàs perquè sabem que no seguim cap definició, ni cap norma, ni cap doctrina, ni cap llibre; sinó que seguim tan sols una persona "*Jesús de Natzaret*" i que estem absolutament enganxats a Ell.

Això és el que ens defineix millor als cristians: Jesús no va ser només un personatge brillant i admirable (que va acabar -com tothom- en la mort), sinó que per a nosaltres és Déu mateix (que viu i és present enmig nostre). Per això ens adrecem a Déu donant-li gràcies perquè Jesús és el nostre Camí, la nostra Veritat i la nostra Vida i li demanem també, el seu Esperit per a que sapiguem treballar cada dia per tal d'aconseguir que Jesús sigui encara "*més camí, més veritat i més vida en nosaltres.*"